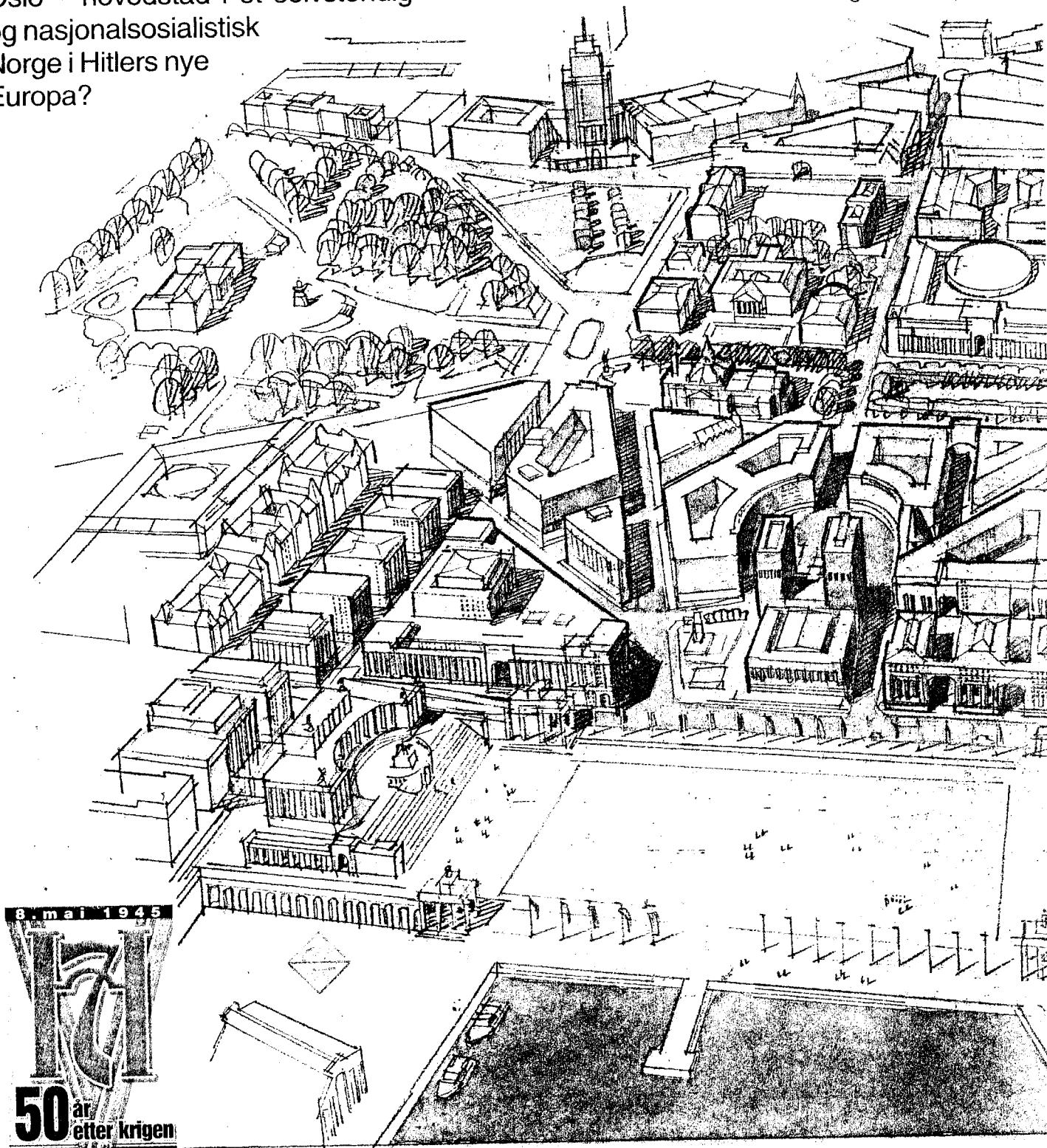

HVIS HITLER HA

108838

Oslo – hovedstad i et selvstendig
og nasjonalsosialistisk
Norge i Hitlers nye
Europa?

50 år
etter krigen

Her er Hitlers Oslo

**Hvordan ville Oslo sett ut
som hovedstad i et storger-
mansk Norge?**

Med bakgrunn i nazi-arkitekt Albert Speers egne bøker, og etterlatte planer som tyskerne hadde for gjenoppbygging av andre deler av Norge, har arkitekt OLE A. KROGNES tatt utfordringen og tegnet en hypotetisk byplan for Oslo, etter Hitlers endeli-

ge seier. Her er hans egen forklaring på tegningen:

Verden har sett nok eksempler på hva som kan skje når despoter legger grunnen på planleggerne og ritt sine plannprinsipper.

Hitlers Berlin, Nürnberg og Linz stoppet på modellstadiet. Men her kan vi ane hvordan våre egne omgivelser kunne ha blitt.

Det er ikke et Manhattan som mø-

ter oss når vi ankommer Oslo, hovedsetet for Stor-Germanias energiproduksjon. Arkitekt Albert Speer har holdt sin faste hånd over utviklingen i byen.

Man har unngått det urydige by-

bildet som kjennetegner det liberalistiske samfunn. I korporativ ånd

har man holdt byens skyline ren, slik at bare enkelte monumentalbygg får dominere. Flukt med middelalderens kirker har maktapparats bygningene erobret byland-

skaps høydedrag. Rettlinjede gateop, aksjer, skjærer gjennom byen og kontrollerer den.

Byens rom og hovedbygninger er gitt overmenneskelige dimensjoner, langt større enn vanlig bruk til sier. Store plassdannelser er lagt i eller inntil hovedaksene.

Et utstrakt bruk av symmetri – av Arne Skouen treffende kalt «dilettantenes krykke» – både i byplan og i de enkelte bygningene, understrekker behovet for makt og dominans. Byen

innordnes et ge-
ter modell av den

by.

Mens antikke

målestokk og

bilde, lærer mal-

i hylle med

sammenstiller

regi. Mens var

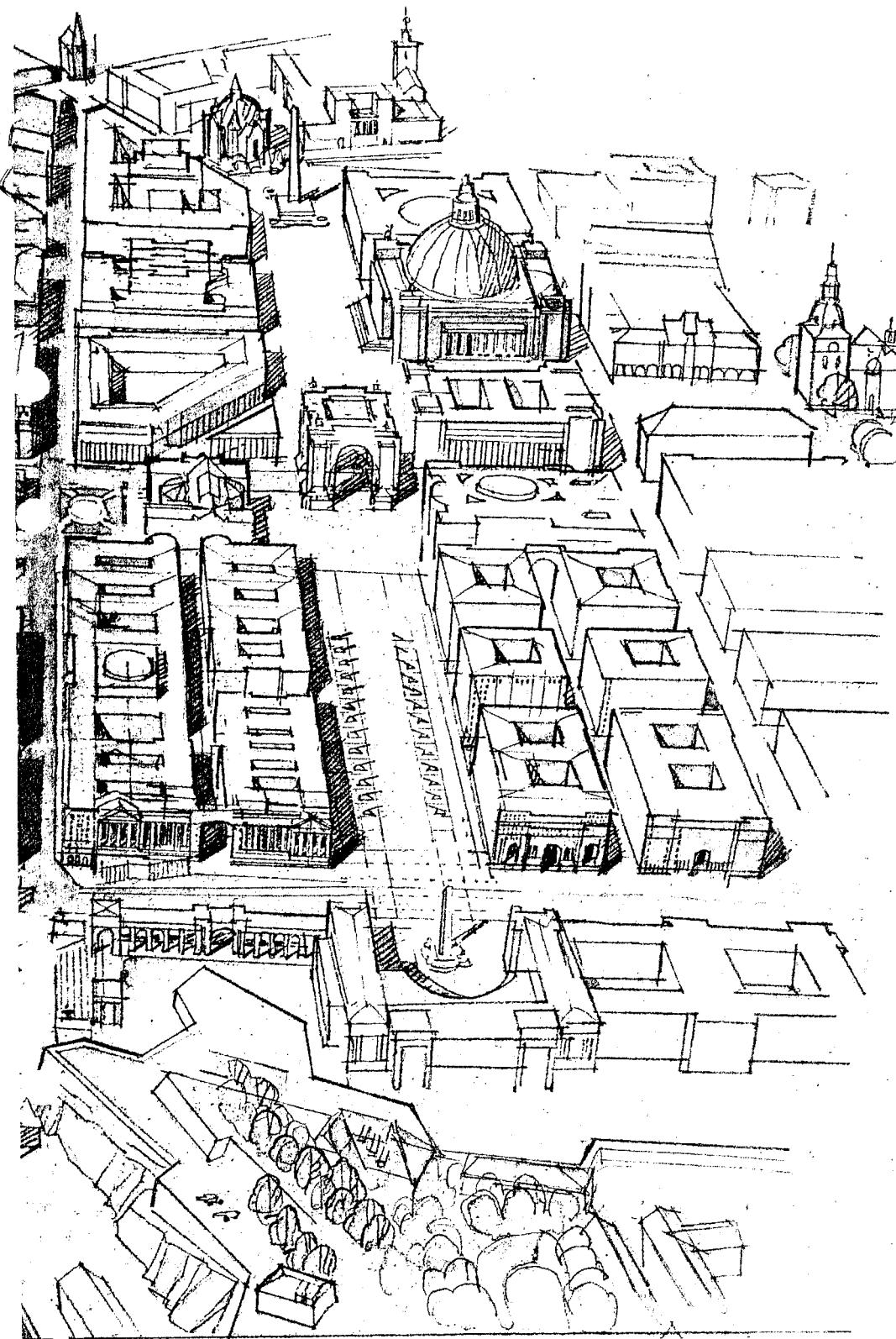
ike lek med de

delvis skjer

var det for Hit

dig alvor.

ØDE VUNNET . . .

En ny akse gjennom byen, fra Akershus og opp til Hammersborg danner maktens akse, med Capitol, maktens sentrum, i midten.

Som en edderkopp i et nett av kontrollerende akser gjennom byen – mot Akershus og forvaret i sør, mot Hammersborg og kirken i nord, mot politiet og justismakten i øst, mot slottet og kulturlivene i vest og mot Wergelandsveien og byborgerne i nordvest.

Bebygelsen mellom Akersgata og

Øvre Slottsgate/Grubbegata har vært plassen for espalier av Krupp-kanonene. En triumfbue på Egertorget rager over Karl Johan – den gamle sivile aksen fra Stortinget til Slottet, som før huset et folkevalgt monarki. (Stortinget er ikke påbygd etter krigen).

Piperviken er fylt ut, her er byens paradepllass. Nye gateopprøp er åpnet. Nissebjerget er gjennombrukt av akset fra Rådhusplassen til Stor-hotellet. Rosenkrantzgate er rettet opp,

og forlenget til St. Olavs kirke. Wergelandsveien er rettet ut og løper direkte over i Kr. Augustsgate.

Diagonalen Lille Grensen er forlenget ned til Rådhuset. Karl Johan har fått ny fasaderekke. Mange mindre bygårder er nå erstattet av en sammenhengende kollonade med enheitlig preg. Henrik Wergeland statuen er forvist til utkanten av byen. På sokkelen hans er nå i stedet en lojal bruks-poet. Traerne langs Karl Johan er strengt tuktet.

HISTORIEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

- Norge må en gang bli elektrisitetssentralen for hele Europa. Derved får disse nordmennene endelig oppfylle en europeisk misjon, forklarte Adolf Hitler i sitt førerhovedkvarter Wolfschanze med underdannig tilslutning fra topp-nazistiske tilhørere.

Av JON-HJALMAR SMITH

Naturligvis må vi gå varsomt fram overfor nederlenderne og nordmennene. Vi må være klar over at selv ikke Bayern ville vært beredt til å bli en del av Preussen den gangen i 1871. Jeg sa da heilte ikke til østerrikerne at de skulle innlemmes i Tyskland – bare at de skulle forenes med Tyskland i Det stortyske riket. Derfor må vi stadig forklare germanerne i nord og nordvest at det dreier seg om Det germanske riket, selve Riket rett og slett.

Quisling

Men hva med Vidkun Quisling – denne NS-føreren som forsøker å innbilde seg og andre at han vil gjøre Norge til et fritt og uavhengig land i et nyordnet Europa etter Tysklands seier i den ammen verdenskrig?

– I Nederland, Danmark og Norge er bevegelsene i hendene på menn som heller vil være ministerpresidenter av vår náde enn pensjonerte majorer og liknende, konstaterte den storgermanske fører, med velvillig forakt.

– Og føreren gir uttrykk for sin urokkelige visshet om at Det tyske rike en gang vil beherske hele Europa. Fra da av er i praksis veien trukket opp til hertedømmet over hele verden, tilføyde hans propagandaminister Joseph Goebbels – i dette tilfellet helt oppriktig.

Selv ville Hitler følt 106 år 20. april hvis han hadde overlevd kvakkalsver

dr. Theodor Morells mirakelkurser og dessuten ikkeapt krigens og begått selv-mord for 50 år siden. Hva, hvis han hadde vunnet krigen...?

Hypotetisk historie

Dette spørsmålet har for lengst satt fantasi i sving hos kjente forfattere som Robert Harris, Len Deighton og Ralph Giordano. Hypotetisk historie er ingen eksakt vitenskap, vet vi fra før – men det er knapt nok faktisk historie heller, oppdager vi når lett revisionistiske historikere forteller oss hva vi opplevde under krigen. I «Fedrelandet» ser Harris tilbake på aprildagene 1964 i Berlin, foran Hitlers 75-årsdag og toppmøtet mellom ham og USA-president Kennedy.

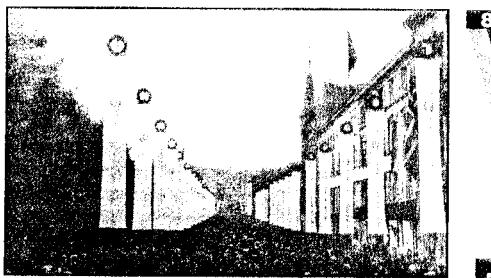
Nei, ikke John F. men hans far Joseph P.-fredsmekler, antisemitt, gangster og drittsekki, ifølge en amerikansk journalist i boka. For denne Kennedy gjaldt det å vinne valget i 1964 på avspenning mellom verdens to supermakter USA og Nazi-Tyskland.

Og for Hitler gjaldt det å få amerikansk støtte, etter at tyskerne i tue å hadde vært utsatt for en uttørende geriljakrig øst for Ural, trass i sin knusende seier over Sovjetunionen i 1943. Storbritannia kapitulerte i 1944, og Winston Churchill flyktet til Canada med Elizabeth og forldrene hennes, mens kong Edward 8. og dronning Wallis overtok Buckingham Palace i tysk regi.

Riksksansler Speer

I Norge hadde den tyske krigsmarinen bygd ut Trondheim som sin viktigste base, for det har Harris lest i Albert Speers «Erinnerungen» fra 1969 med den vel så fengende engelske tittel «Inside the Third Reich».

I et tysk TV-drama fra 1970-åra gjorde forfatteren Speer til riksksansler i et seierrik etter-hitlersk Tyskland og fører for

HOVEDAK-
SE: Hvis Hitler
hadde vunnet,
hadde Karl Jo-
han vært en
av hovedak-
sene i Oslo.
Foto: LEIF GA-
NER

HVIS HITLER HADDE VUNNET...

Historien begynner på sidene foran.

en nasjonalosialisme med et tilnærmedesvis menneskelig ansett. Her kan vi amatørhistorikere trygt kombinere begge scenarier i perspektivet fra 1995:

I 1966 trakk vår hypotetiske Hitler seg tilbake til superbyen Linz som Speer hadde bygd til hans ære, og overlot makten over Stor-Germania til sin tidligere rustningsminister – på det tidspunktet da den virkelige Speer slapp ut av krigsfangerfengslet i Spandau og skaffet seg internasjonalt ry som den angredende og følgerlig nesten gode nazist. Da som for visste han hva som slo best an og var mest opportunt til enhver tid:

– Jo, jeg forstår godt at jeg er nektet innreisetillatelse til Norge, etter alt det som er hendt, sa han til Dagbladets Bonn-korrespondent

hjemme i sitt svært gamle hus i en Holmenkollas over Heidelberg og klappet sin svære nye sanktbernhardshund: – Og jeg er i all stilhet blitt medlem av Amnesty International og yter mitt helse bidrag hver måned.

Vasallstaten Norge

Men vår fiktive rikskanster Speer ville ikke hatt noen problemer med å besøke den germanske vasallstaten Norge og knapt nok ha betalt 100 D-mark i månedlen til Amnesty. På den annen side kan vi forestille oss at han myket opp systemet så snart, som en slags tysk Nikita Khrustsjov, så det ikke lenger var et totalitært og terroristisk diktatur, men bare et autorert, og vi kan la han regjøre til han ble 70 år i 1975. Flikket hypotetiske Stor-Germania seinere sin Gorbi, og gikk Nazi-Europa i opplosning i begynnelsen av 90-åra slik som Sovjetunionen?

På dette punktet svikter vårt tiltopp til materiale – og la oss heller øse av de opprinnelige kildene: – Jeg er glad jeg har funnet gau-leiter Joseph Terboven som vel egnet sjef for et av våre vanskelligste rikskommissariater, nemlig i Norge. Slik han på ny har gjort det klart i dag, vet han at han ville ha kvikk sand under fotene, hvis han ikke slår til med den største hensynsløshet, erklaerte Hitler i førerhovedkvarteret 5. mai 1942. Tre måneder seinere gledet han seg over en melding fra Oslo om at Quisling hadde gitt det norske Waffen-SS navnet «Germanische SS Norway».

– Det er riktig å framheve den germanske tanke med ständig større styrke. Som med en magnet må vi trekke det beste, det metalliske, det jernholdige menneskematerialet ut av de germanske folk.

Nazisme og rasisme

Stort mer sa ikke Hitler om Norge i de opptegnelsene som er omlyggelig nedtegnet, men vi kan gå ut fra at han ville beholde Quisling som makteslös NS-ministerpresident en tid etter seieren, mens han gradvis innlemmet landet som tysk provins. Nazifiseringen og ensretningen ville fortsette, na med store effektivitet, og det er ikke sikert at vi nordmenn ville vært påfallende heroiske i vår motstand

når det ikke lenger fantes håp om en frigjøring.

Antakelig ville vi innrettet oss etter realitetene, slik millioner av østeuropeere måtte gjøre etter krigen, antakelig ville vi akseptert raseloven og blitt enda mer fremmedfiendtlige enn vi er i dag, og antakelig ville også vi etter hvert utnyttet mulighetene til germansk overtakelse av slaviske undermenneskers land.

For øvrig – i vår liksom-historiske oversikt: Kong Haakon og hans familie slo seg ned i USA, og monarkiet ble avskafet siden det ikke fantes noen frivillig prins.

Noen medlemmer av regjeringen kom hjem til Nazi-Norge, til tross for at enhver partipolitikk var forbudt, og konsentrationsleirer for politiske avvikere ble lovligget. De tyske myndighetene og deres norske håndlangere satte i verk enkelte av de planeiene som Speer skisserte i sine erindringer og bygde ut Trondheim, med brede rette oppmarsjgater og bombastiske skremmede byggverk.

Hitlers forestillinger om den politiske form for hans «teutoniske rike» av tysk nasjon- virket fremdeles nokså vage, skrev hans sjefarkitekt og seinere rustningsminister, men på ett punkt hadde han allerede alt klart for seg: Den største tyske marinbasen skulle opprettes like utenfor Trondheim, en by med en spesielt gunstig strategisk posisjon. Ved siden av skipsverft og dokkanlegg skulle det bygges en by for 250 000 tyskere, og den skulle innlemmes i Tyskland. Hitler ga meg i oppdrag å utarbeide planene.

Og året etter drøftet han alle detaljene med Speer og ga ordre om å sprengne en ubåtbane inn i fjellet. En autostrada fra det germanske Trondheim skulle knyttes direkte til det tyske motorveinet, og alt dette var så viktig for Hitler at det utvilsomt ville blitt virkelighet etter en tysk seier, i tillegg til Sørlandsbanen og Nordlandsbanen.

Verdensherredømmet

Selvfølgelig var det ikke bare Norge og andre okkuperte land som skulle bli storgermanske, påviser den opposisjonelle Ralph Giordano i sitt grundig dokumenterte innskrift av en bok, «Hvis Hitler den Krieg gewonnen hätte». – Hvis Hitler hadde vunnet krigen. Nazistenes planer etter sluttseieren (oversatt av Åge Seljeh). Forlaget Speilet (Namros): Sverige skulle deles mellom Tyskland og Finland i Operasjon polarrev, og Sveits skulle eroberes i Operasjon juletre. Men dette er bare bagateller mot de detaljerte planene med tysk grundighet om verdensherredømmet for «Det storgermanske verdensriket» og nazismen – med øren over jordkloden og det omdupte Berlin som midtpunkt under navnet Germania:

– Gudskjelov vant vi ikke kri- gen, konkluderer den tyske forfatteren.